[2024] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 340: 2024 ਆਈਐਨਐਸਸੀ 829

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮੱਧ ਖੇਤਰ ਵਿਦਯੁਤ ਵਿਤਰਨ
ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ।
ਬਨਾਮ
ਬਾਪੂਨਾ ਅਲਕੋਬਰੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ
2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1095
04 ਨਵੰਬਰ 2024
[ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ* ਅਤੇ ਪੰਕਜ ਮਿਥਲ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਦਾ

ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ਦੀ ਧਾਰਾ 56(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਵਿਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਮੰਗ, ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਟਿਕਾਊ ਹੈ।

ਹੈੱਡਨੋਟ †

ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003- ਧਾਰਾ.56(2) - ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910-ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਵਿਤਰਕ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਪਤ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਟਰਬੋ ਜਨਰੇਟਿੰਗ ਸੈੱਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਟੈਂਡ-ਬਾਈ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਰੰਟੀ ਚਾਰਜ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜੂਨ 1996 ਅਤੇ ਮਈ 2000 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਖਪਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੱਤਰ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ' ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 'ਗਾਰੰਟੀ ਚਾਰਜ', ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ - ਉਸੇ ਰਕਮ ਲਈ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ - ਰਿੱਟ ਦ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮੱਧ ਖੇਤਰ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਪੂਨਾ ਅਲਕੋਬਰੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ।

---

* ਲੇਖਕ

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮੱਧ ਖੇਤਰ ਵਿਦਯੁਤ ਵਿਤਰਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਪੂਨਾ ਅਲਕੋਬਰੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੇ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਥਿਰਤਾ:

ਆਯੋਜਿਤ: 2003 ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ 2003 ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਏ 2003 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ 2003 ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਦੇ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਜਾਵੇਗੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਾਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਖੁਦ ਅਜਿਹੀ ਬਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਘਟੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਲਈ ਨਵੀਂ ਮੰਗ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਗਰੰਟੀ ਨੂੰ ਨਕਦ ਕਰਕੇ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਮੈਰਿਟ-ਅਧਾਰਤ ਸਮੀਖਿਆ ਬਾਰੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ - ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948। [ਪੈਰਾ 13, 24-40]

ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਧਾਰਾ.24 ਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਬੰਦ ਕਰਨਾ - ਸੀਮਾ ਅਵਧੀ:

ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਖਪਤਕਾਰ ਬਿੱਲ ਵਧਾ ਕੇ ਮੰਗੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਸਪਲਾਈ ਕੱਟਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ, ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦਾ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਹਰੇਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ VII ਆਰ. 6 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਜਬ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਲਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖੋਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਉਸ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਪਿਛਲੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਤੋਂ ਗਿਣਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪੱਟੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਸ ਲਈ, ਗਲਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਢਾਲ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 - ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 - ਧਾਰਾ 17 - ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ਧਾਰਾ 56(2) ਵਰਗੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 16, 17, 19, 20]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਰੇਮੰਡ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ [2000] ਪੂਰਕ 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 668: (2001) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 534; ਕੇ.ਸੀ. ਨਿਨਾਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਐਸ.ਈ.ਬੀ. [2023] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 637: 2023 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 663; ਕੁਸੁਮਮ ਹੋਟਲਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਐਸ.ਈ.ਬੀ. [2008] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 752: (2008) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 213; ਅਜਮੇਰ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰਹਿਮਤੁੱਲਾ ਖਾਨ [2020] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 929: (2020) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 650; ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਟੇਕਸ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਹਰਿਆਣਾ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਨਿਗਮ

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮੱਧ ਖੇਤਰ ਵਿਦਯੁਤ ਵਿਤਰਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਪੂਨਾ ਅਲਕੋਬਰੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਲਿਮਿਟੇਡ [2021] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 645: (2021) 20 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 200; ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਰੁੰਗਟਾ [1952] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 28: 1951 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1024; ਹੋਪ ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਤਾਲੁਕ ਲੈਂਡ ਬੋਰਡ [1998] ਪੂਰਕ 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 514: (1999) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 590; ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਅਰਚਨਾ ਕੁਮਾਰ [2004] ਪੂਰਕ 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1104: (2005) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 787 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ, 1956; ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003; ਬਿਜਲੀ (ਪੂਰਕ) ਐਕਟ, 1948; ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ, 1897; ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910; ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963।

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਦੇਰੀ; ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ; ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੇ ਪੂਰਕ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ; ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਪਤ; ਟਰਬੋ ਜਨਰੇਟਿੰਗ ਸੈੱਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰੋ; ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਰੰਟੀ ਚਾਰਜ; ਸੀਮਾ; ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ; ਦੇਣਦਾਰੀ; ਰੋਕ; ਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਲਈ ਪੂਰਕ ਦਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ; ਸੱਚੀ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਗਲਤੀਆਂ; ਗਲਤੀ; ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2013 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1095

2009 ਦੇ ਡਬਲਯੂਏ ਨੰਬਰ 550 ਵਿੱਚ ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿਖੇ ਐਮ.ਪੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 13.10.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰੋਹਿਤ ਕੇ. ਸਿੰਘ, ਉਦੈ ਨਾਥ ਤਿਵਾੜੀ, ਪ੍ਰਖਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਜਯੰਤ ਕੇ. ਮਹਿਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੁਬੇਰ ਕੌਂਸਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਰਾਧਾ ਦੱਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੀਹਾਰਿਕਾ ਅਗਰਵਾਲ, ਕੌਸ਼ਤੁਭ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਰਾਘਵ ਦੱਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀ. ਵਿਜੇਲਕਸ਼ਮੀ ਮੈਨਨ, ਰਾਘਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਜਸਕੀਰਤ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਾਂਜਲ ਪਾਂਡੇ, ਸਲਵਾਡੋਰ ਸੰਤੋਸ਼ ਰੇਬੇਲੋ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਨਿਰਣਾ

ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਜੇ.

ਚੁਣੌਤੀ

1. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 2011 ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ[3] ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਨਤੀਜਾ

2. ਕੇਸ ਦਾ ਤੱਥਾਤਮਕ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

1. ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਲਈ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਉਪਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਰਿਕਟੀਫਾਈਡ ਸਪਿਰਿਟ, ਵਾਧੂ ਨਿਰਪੱਖ ਅਲਕੋਹਲ ਅਤੇ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਾਇਓ-ਗੈਸ ਬਿਜਲੀ ਉਤਪਾਦਨ ਯੂਨਿਟ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

II. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ 18 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਪਤ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ 34,747/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਚੌਂਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸੱਤ ਸੌ ਚਾਲੀ ਸੱਤ ਰੁਪਏ) ਹੋਵੇਗੀ।

III. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਕ ਸਮਝੌਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮੱਧ ਖੇਤਰ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਪੁਨਾ ਅਲਕੋਬਰੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਧ ਗਏ।

ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ। 17 ਨਵੰਬਰ, 1992 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 136 ਕੇਵੀਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 169 ਕੇਵੀਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 30 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਕਰਕੇ 305 ਕੇਵੀਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

IV. ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੈਪਟਿਵ ਵਰਤੋਂ ਲਈ 807 ਕੇਵੀਏ ਬਾਇਓਗੈਸ ਟਰਬੋ ਜਨਰੇਟਿੰਗ ਸੈੱਟ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। 30 ਮਈ, 1996 ਨੂੰ, ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟੀ.ਜੀ. ਸੈੱਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਹੀਂ

---

1 ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

2 ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

3 ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 550/2009

ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਟੀ.ਜੀ. ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਟੈਂਡ-ਬਾਈ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਪਤ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਬਿਜਲੀ ਕੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 35% ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਕੱਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 39% ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ।

V. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਚਕਾਰ 01 ਜੂਨ, 1996 ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਪੂਰਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਾਧੂ 560 ਕੇਵੀਏ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁੱਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮੰਗ 1170 ਕੇਵੀਏ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

VI. ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਟੀ.ਜੀ.ਸੈੱਟ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 28 ਮਾਰਚ, 20005 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਟੀ.ਜੀ. ਸੈੱਟ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

VII. ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 04 ਮਈ, 2000 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 807 ਕੇਵੀਏ ਦੇ ਲੋਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਰੰਟੀ ਚਾਰਜ' ਜਮ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ।

XIII. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 18 ਮਾਰਚ, 200910 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ-ਕਮ-ਡਿਸਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜੇਕਰ 70,50,478/- ਰੁਪਏ (ਸੱਤਰ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਚਾਰ ਸੌ ਅਠੱਤਰ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਸਪਲਾਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

XIV. ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ।

---

7 ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

8 ਐਮ(ਡਬਲਯੂ)ਪੀ ਨੰਬਰ 230 ਆਫ 2000; ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

9 ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

XV. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 06 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2009 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦੀ ਬੈਂਕ ਗਰੰਟੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2009 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

XVI. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 2009, 12 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 30 ਮਈ, 1996 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ 'ਤੇ ਮਾਸਿਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਧੀ ਹੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮੰਗ 13 ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਧੀ ਹੋਈ ਮੰਗ ਸਿਰਫ਼ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1996 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ।

XVII. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 13 ਨਵੰਬਰ, 2009 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ 56,81,977.58ਪੀ ਰੁਪਏ (ਛਪੰਜ ਲੱਖ ਇਕਾਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੌ ਸੌ ਸੱਤਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਅਠੱਤਰ ਪੈਸੇ ਸਿਰਫ਼) ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਮੰਗ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬੈਂਕ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 16 ਨਵੰਬਰ, 2009 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਬੈਂਕ ਗਰੰਟੀ ਨੂੰ ਨਕਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਨਕਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ 18 ਨਵੰਬਰ, 2009 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

XVIII. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੰਟਰਾ-ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਇਆ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਫੈਸਲਾ

3. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003.15 ਦੀ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

---

10 ਡਿਸਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨੋਟਿਸ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

11 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1382/2009; ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

12 ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

14 ਅਕਤੂਬਰ, 1996 ਤੋਂ 560 ਕੇਵੀਏ ਵਧਾ ਕੇ 1170 ਕੇਵੀਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮੱਧ ਖੇਤਰ ਵਿਦਯੁਤ ਵਿਤਰਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਪੂਨਾ ਅਲਕੋਬਰੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

3.1 ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਖਪਤ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੇਮੰਡ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼[16] ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

3.2 ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ, ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੂਨ, 1996 ਅਤੇ ਮਈ, 2000 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਵਸੂਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948,[17] ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਜੋ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮੱਧ ਖੇਤਰ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਪੂਨਾ ਅਲਕੋਬਰੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਧਾਰਾ 56. ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਕੱਟਣਾ

(1).....

(2) ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਪਹਿਲੀ ਬਕਾਇਆ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੱਟੇਗਾ।

3.3 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 2003 ਦਾ ਐਕਟ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਬਣਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ

---

14 ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 559/2009

15 2003 ਐਕਟ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

16 [2000] ਪੂਰਕ 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 668 : (2001) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 534

17 1948 ਐਕਟ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਦੇਣਦਾਰੀ, ਡਬਲਯੂ.ਈ.ਐਫ. 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 174 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 10 ਜੂਨ, 2003 ਨੂੰ ਦੋ (2) ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

3.4 ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ 21 ਜੂਨ, 2006 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ (2) ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 09 ਜੂਨ, 2008 ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 07 ਜਨਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ।

3.5 ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ ਨੇ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ:

ਏ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 174 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸੀਮਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਬੀ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 174 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185(5) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਈਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।

ਸੀ. ਕੇ.ਸੀ. ਨਿਨਾਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਐਸ.ਈ.ਬੀ[18] 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(2) ਉਸ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਡੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185 ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ।19

---

18 [2023] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 637 : 2023 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ.663

19 1897 ਐਕਟ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

20 1910 ਐਕਟ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

5. ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਮਹਿਤਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ:

ਏ. ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ 'ਮੰਗਾਂ' ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਨੋਟਿਸ ਸਨ।

ਬੀ. ਪਹਿਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਟੇਅ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸੀ. ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ 1897 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। 10 ਜੂਨ, 2003 ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 191020 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਭਾਵ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ (3) ਸਾਲ, ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨੌਂ (9) ਸਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਡੀ. ਨੌਂ (9) ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੋਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੰਗ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਈ. ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਮੰਗ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਗਰੰਟੀ ਨੂੰ ਨਕਦ ਕਰਨਾ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਨਮਾਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

<u>ਮੁੱਦੇ</u>

6. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੇ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੰਮ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(2) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1910 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਹੈ; ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੰਗ, ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ 1910 ਐਕਟ ਦੇ

2003 ਐਕਟ ਦਾ 21 ਲੰਮਾ ਸਿਰਲੇਖ

ਤਹਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਟਿਕਾਊ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

7. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

8. ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

9. 1910 ਐਕਟ 01 ਜਨਵਰੀ, 1911 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1948 ਦਾ ਐਕਟ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਤਾਲਮੇਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਤਰਕਸੰਗਤੀਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਬਲਯੂ.ਈ.ਐਫ.10 ਜੂਨ, 2003 ਨੂੰ, 2003 ਐਕਟ "ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸੰਚਾਰ, ਵੰਡ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਉਪਾਅ ਕਰਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ, ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ, ਬਿਜਲੀ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ, ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ, ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਨੁਕੂਲ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ" ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ।21 ਧਾਰਾ 185(1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 2003 ਐਕਟ, 1910 ਐਕਟ ਅਤੇ 1948 ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1948 ਐਕਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਾਰਥਕਤਾ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

10. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੋੜ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਕੀ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੋ (2) ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੂਨ 1996 ਅਤੇ ਮਈ 2000 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੰਗ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਖੋਜ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ।

---

22 [2008] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 752 : (2008) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 213

11. ਕੁਸੁਮਮ ਹੋਟਲਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਐਸਈਬੀ[22] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ:

"43. ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿੱਲ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਧਾਰਾ 56 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਟੈਰਿਫ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ। ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਪਤਕਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪੱਟੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਰੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

12. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੇ.ਸੀ. ਨੀਨਾਨ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ (3) ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਥਿਊ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸ਼ੀਟ-ਐਂਕਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਣਗੀਆਂ:

"130. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸਿਵਲ ਉਪਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ "130. ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸਿਵਲ ਉਪਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕੁਸੁਮਮ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 56(2) 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਢਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

134. ਧਾਰਾ 56(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 56(2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਪਹਿਲੀ ਬਕਾਇਆ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

13. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185(5) 1897 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੋ (2) ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ 2003 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 2003 ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਦੇ ਧਾਰਾ 56(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਜਾਵੇਗੀ।

14. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਜੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੈ। 1910 ਦਾ ਐਕਟ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਗ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹੀਏ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

24. ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ।

(1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਊਰਜਾ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਊਰਜਾ ਦੇ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਪਲਾਈ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ-ਲਾਈਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਜਾਂ ਡਿਸਕਨੈਕਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਊਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਚਾਰਜਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਕਮ, ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹਿਯੋਗੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ।

---

23 1963 ਐਕਟ

(2)----------

16. ਧਾਰਾ 24 ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੱਟਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਊਰਜਾ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਊਰਜਾ ਦੇ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਡਿਸਕਨੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਤਿਵਾਦੀ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ, ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(2) ਵਾਂਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, 23 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀਯੋਗ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਵੇਚਦੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਨੀ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਪਹਿਲਾਂ ਊਰਜਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਿਤੀ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਖਰਚੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਖਪਤਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 24(1) ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ 1963 ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 15 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਭਾਗ II - ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਸੂਟ ਦਾ ਵੇਰਵਾ	ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ	ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੀਰੀਅਡ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
15. ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਚੇ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ।	ਤਿੰਨ ਸਾਲ	ਜਦੋਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

17. ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਹੋਰ ਹੁੰਦੀ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 24(1) ਨੇ ਖੁਦ ਧਾਰਾ 15 (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 24 1963 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ

---

24 [2020] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 929 : (2020) 4 ਐਸ.ਸੀ ਸੀ 650

25 [2021] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 645 : (2021) 20 ਐਸ.ਸੀ ਸੀ 200

ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2003 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਨਵੇਂ ਅਵਤਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਖਪਤਕਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਮੇਰ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਨਿਗਮ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਹਿਮਤੁੱਲਾ ਖਾਨ,[24] ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਹਰਿਆਣਾ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਨਿਗਮ ਲਿਮਟਿਡ,[25] ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

18. ਰਹਿਮਤੁੱਲਾ ਖਾਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ ਗਲਤੀ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

19. ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁੱਦਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਖੋਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਈ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁੱਦਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਜਬ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਲਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖੋਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਉਸ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ, ਜੇਕਰ, ਉਕਤ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪੱਟੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਲਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਢਾਲ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਇੱਕ ਮੁੱਦਈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਵਰਗੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਕੇਗੀ; ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਨਾਜ ਨੂੰ ਤੂੜੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰੇ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਖਪਤਕਾਰ ਬਿੱਲ ਉਠਾ ਕੇ ਮੰਗੇ ਜਾਂਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ (3) ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 24(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਕੱਟਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ, ਖਪਤਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦਾ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

21. ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੀ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ (07 ਜਨਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ) ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਘਾਤਕ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ? ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ।

22. ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ (ਮਿਤੀ 14 ਜੁਲਾਈ, 2000) ਦਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਪਿਛਲੀ ਖਪਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ, ਭਾਵ ਜੂਨ 1996 ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਕਾਈਆਂ 35% ਜਾਂ 39% ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਨਾ ਕਰਕੇ ਮਿਤੀ 30.5.96 ਨੂੰ ਉਕਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 5 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ

(ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਫਲ)। ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਖਪਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਖਪਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 70.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨੱਥੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਲਓ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਘੱਟ ਖਪਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰਕ ਮੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਐੱਚ.ਟੀ. ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਈ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ "ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

23. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ 07 ਜਨਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਖਪਤ ਨਾ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 30.5.96 ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 5 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ (ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਫਲ)। ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਖਪਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ 70.50. ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨੱਥੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਲਓ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਘੱਟ ਖਪਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰਕ ਮੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਐੱਚ.ਟੀ. ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਈ ਜਾਵੇ।

ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟੀ.ਜੀ. ਸੈਂਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.. ਨੰ. 677/2000 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਬੋਰਡ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 21.2.2006 ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਜਵਾਬ / ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਮੰਗ ਉਠਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

24. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਰਕਮ ਕਦੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਹ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

25. ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ 04 ਮਈ, 2000 ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।
ਮੰਨੋ।
ਛੇਤੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੋ।
ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ 3 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ।
ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 28.3.2000 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ, ਜਿਸਦੀ ਸੱਚੀ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ /1 ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ:

<u>ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 807ਕੇਵੀਏ ਦੇ ਲੋਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਚਾਰਜ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।</u>

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

26. ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 28 ਮਾਰਚ, 2000 ਦੇ ਟੀ.ਜੀ. ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਚਾਰਜ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟੀ.ਜੀ. ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਨਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਟੀ.ਜੀ. ਸੈੱਟ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਜਾਂ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਲਈ ਪਾ ਸਕਦਾ

ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

27. ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਟੀ.ਜੀ. ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ 70,50,478/- ਰੁਪਏ (ਸੱਤਰ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਚਾਰ ਸੌ ਅਠੱਤਰ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਟਰਿੱਗਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਆਪਣੀ 'ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ' ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ "ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. 677/2000 ਵਿੱਚ ਐਮ(ਡਬਲਯੂ)ਪੀ 230/2000 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 14 ਫਰਵਰੀ 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ..."। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 14 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

"ਪਹਿਲਾਂ 4.5.2000 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਰੰਟੀ ਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। **ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਰੰਟੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।** ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੈੱਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟੀ.ਜੀ. ਸੈੱਟ 'ਤੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

28. ਇਹ ਹੁਕਮ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ।

29. ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ (ਆਦੇਸ਼ਾਂ) ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, 21 ਫਰਵਰੀ,

2006 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ, ਟੀ.ਜੀ. ਸੈੱਟਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 04 ਮਈ, 2000 ਅਤੇ 14 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਲਈ 21 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਖੁਦ ਅਜਿਹੀ ਬਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

30. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਰਾਹਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਰੁੰਗਟਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉੱਭਰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।26

31. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ/ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ (ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ), ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਧਿਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਕੱਦਮੇ/ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

32. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ/ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ/ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ

---

26 [1952] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 28: (1951) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1024

ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ/ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ/ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

33. ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ 14 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਕੋਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ 18 ਮਾਰਚ, 2009 ਨੂੰ ਡਿਸਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 70,50,478/- ਰੁਪਏ (ਸੱਤਰ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਚਾਰ ਸੌ ਅਠੱਤਰ ਰੁਪਏ ਸਿਰਫ਼) ਦੀ ਉਸੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

34. ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੋਪ ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਤਾਲੁਕ ਲੈਂਡ ਬੋਰਡ,[27] ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਸ਼ੂ ਐਸਟੋਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"26. ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਸਟੋਪਲ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਐਸਟੋਪਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਗਲਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੋ ਪਹਿਲੂ 'ਕਾਰਵਾਈ ਐਸਟੋਪਲ ਦਾ ਕਾਰਨ' ਅਤੇ 'ਇਸ਼ੂ ਐਸਟੋਪਲ' ਹਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਮੂਲ ਦੇ ਹਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਜਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ

---

27 [1998] ਪੂਰਕ 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 514 : (1999) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 590

ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਫੋਰਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਮੁੱਦਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। "ਐਸਟੋਪਲ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

35. ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਅਰਚਨਾ ਕੁਮਾਰ[28] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਅਤੇ ਇਸ਼ੂ ਐਸਟੋਪਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸੀ:

"30. ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਿਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਮੁੱਦਾ ਐਸਟੋਪਲ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

36. ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ, 14 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਇੰਟਰਲੋਟਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਿਰਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਮੰਗਾਂ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਉਠਾਈਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੱਟਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਕੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਮੰਗ ਦੇ ਉਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

---

28 [2004] ਪੂਰਕ 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1104 : (2005) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 787

37. ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਸਿਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੰਗ ਦਾ ਮੁੱਦਾ 04 ਮਈ, 2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਚਾਰਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 14 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਕੀ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਦਲਦਾ ਹੈ? ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ 'ਨਹੀਂ' ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਪ ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਭਾਵੇਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਚਾਰਜਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮੁੱਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ-ਅਧੀਨ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

38. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 2009 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮੰਗ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਕ ਗਰੰਟੀ ਨੂੰ ਨਕਦ ਕਰਕੇ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਿੱਟਾ

39. ਪਹਿਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ/ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਅਟੱਲ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 04 ਮਈ, 2000 ਅਤੇ 14 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੈਰਿਟ-ਅਧਾਰਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੰਟਰਾ-ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ (ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ) ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ।

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮੱਧ ਖੇਤਰ ਵਿਦਯੁਤ ਵਿਤਰਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਪੂਨਾ ਅਲਕੋਬਰੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

40. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇੰਟਰਾ-ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ

*ਸਿਰਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ